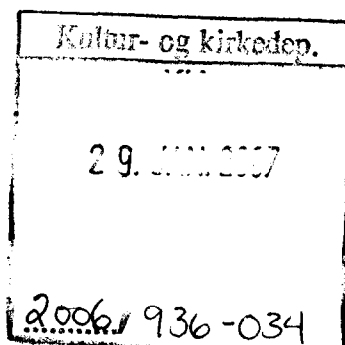

NORSK SKUESPILLERFORBUND

Welhavensgt. 1, 0166 OSLO * Tlf: 21 02 71 90 * Fax: 21 02 71 91
Bankgiro NO91 8101 11 30666 * Org.nr. 871096422 MVA * SWIFT: DABANO22
nsf@skuespillerforbund.no * www.skuespillerforbund.no

Det Kongelige Kultur- og kirke-departementet
Postboks 8030 dep
0030 Oslo

24.01.2007

Høring - Evaluering av Den kulturelle skolesekken

Vi takker for brev fra Kultur- og kirke-departementet med invitasjon til evaluering av Den kulturelle skolesekken (DKS). Vi er glade for at Kultur- og kirke-departementet ønsker en bred høring for å få et bedre bilde av hvordan Den kulturelle skolesekken fungerer og hvordan ordningen best kan styrkes og videreutvikles.

Hensikten med evalueringen var å undersøke om Den Kulturelle Skolesekken fungerer ut fra målsetningene.

Det er nødvendig med en bred høring ettersom vi mener denne rapporten er helt hårreisende ubrukelig som en evalueringsrapport som Stortinget skal kunne bruke til sitt formål. Satsingen er blitt evaluert på andre premisser enn det som ligger i styringsdokumentene for DKS. Det er en rekke vesentlige utfordringer og problemstillinger som ikke tas opp i evalueringen. Metodisk er den en skandale.

En av de få påstandene i evalueringsrapporten som Norsk Skuespillerforbund vil stille seg bak er at rapporten peker på noen sentrale utfordringer som det er viktig å gripe fatt i, særlig samspillet mellom skole- og kultur-sektor.

Samtidig er det ingen tvil om at DKS er i ferd med å finne gode samarbeidsmodeller mange steder i landet.

Derfor er det et stort savn at rapporten ikke trekker frem de gode eksemplene som illustrerer hvordan dette kan gjøres.

I videreføringen av DKS er det viktigste, etter vår vurdering, at det tas konkrete grep for å styrke samarbeidet mellom sektorene, og at ansvarsforholdet mellom dem klargjøres og konkretiseres. DKS vil bli styrket gjennom presiseringer av satsingens innhold utifra Stortingsmelding 38 fra 2002-2003.. DKS vil også være tjent med at alle aktørers forpliktelser i DKS tydeliggjøres.

Vi er enig i konklusjonen om at alle parter, både innholdsleverandørene og skolesektoren må jobbe for å bli bedre.

Men vi er rystet over den metoden som evalueringsrapporten legger til grunn. Denne metoden vitner om at NIFU STEP ikke har skjont hva DKS faktisk er.

Vi stiller spørsmål ved om evaluator har lest Stortingsmelding 38!

Etter vår mening er dette en av de beste stortingsmeldingene som er skrevet på mange år.. Den slår fast hva Den Kulturelle Skolesekken er, og behandlingen av meldingen i Stortinget ga signaler om at ikke mindre enn en kulturrevolusjon var på gang.

Rapportens metode og begrepsbruk

Forståelsen av DKS i evalueringsrapporten baserer seg på en oppfattelse av at elevene enten er konsumenter eller deltagere.

Rapporten setter opp et skille mellom kulturlivet som avsendere og skolene som mottagere.

Rapporten skiller sterkt mellom det som den definerer som "en tradisjonell monologisk kommunikasjonsstrategi" og "en dialogisk kommunikasjonsmodell".

Rapporten tar klart parti for at DKS bør bygges på "dialogiske" prinsipper.

Dette forstås som deltagende elever med fokus på egenaktivitet i motsetning til passive elever som bare tar imot.

Hva slags galskap er dette basert på?

Selvsagt har aktivitet for elevene en stor verdi. Dette er og skal være en viktig del av DKS-satsingen. Men det er absurd å påstå at all kunst som ikke innebærer synlig egenaktivitet er "monologisk kommunikasjon".

Alle som har hørt musikk, sett teater, lest en bok, lyttet til et dikt, opplevd en danseforestilling, tittet på et maleri, har per definisjon vært involvert i en "dialogisk kommunikasjonsstrategi". De har reflektert over hva de opplever, tatt inn inntrykket, blitt provosert, blitt glade, sinte, fornærmet, sure eller berørt på andre måter.

I møte med levende kunstarter har de også bidratt til å forme utviklingen og opplevelsen av det verket som er blitt skapt eller gjenskapt i rommet.

Datagrunnlaget er usedvanlig begrenset.

Norsk Skuespillerforbund har over 1000 medlemmer og en rekke av våre medlemmer jobber med prosjekter i DKS. De sitter alle på verdifull informasjon om hvordan DKS fungerer i praksis. Norsk Skuespillerforbund henvendte seg derfor tidlig i arbeidet til forskerne med tilbud om at vi kunne være behjelpelig med å samle inn erfaringer om hvordan våre medlemmer opplevde at ordningen fungerte.

Dette var ikke forskerne interessert i- og det står de selvsagt fritt til å mene.

Men det er jo pussig å lese i rapporten at evaluatorene har valgt å se bort i fra innspill fra "aktører fra kunst- og kulturfeltet som er vant til å opptre som kulturpolitiske aktører".

Et annet eksempel på evalueringsrapportens underlige begrepsbruk, ser man i beskrivelsen av maktforholdet mellom kultur- og utdanningssektoren. Kultursektoren beskrives som en "rik fetter". Dette er nok en påstand som bidrar til rapportens konfliktorienterte skildring av en virkelighet vi ikke kjenner oss igjen i.

Vi begriper ikke at de økonomiske midlene utelukkende sees som et maktmiddel i det som fremstilles som en kamp mellom kultur og skole. Økonomien er jo et fremfor alt et virkemiddel for å realisere Stortingsmelding nr. 38!

Hvilken "rik fetter"?

I dag er det avsatt kun 3 millioner til produksjon av scenekunst i Den kulturelle skolesekken gjennom Norsk Kulturråd. Dette dekker ikke mange produksjoner når både skuespillere,

scenograf, regissør, manusforfatter, komponist, koreograf etc. skal engasjeres. Og det er et stort problem at det finnes altfor få gode forestillinger som er tilpasset skolene. Selvsagt kan kunstnerne søke midler ved å henvende seg direkte til skoler, kommuner og fylkeskommuner, men her er problemet at de også sitter på stramme budsjett med lite midler til produksjon og tilsvarende lite kompetanse på dette.

Den kulturelle skolesekken i Norge brukes som et forbilde av både politikere, kunstnere og skolemyndigheter i mange andre land. Men da lederen for barne- og ungdomsenheten Unga Klara ved Stockholms Stadsteater, Suzanne Osten, hørte om evalueringsrapportens skildring av den kampen som pågår i Norge mellom kunstmiljøene og utdanningsmiljøene, utbrøt hun: "Det er tyveri å subsidiere fattige skoler med kulturpenger i et rikt land som Norge."

Og det er akkurat denne "kampen" NIFU-step nærer opp om med sin skammelig forvridde fremstilling av virkeligheten.

Organisering av DKS

Evalueringen beskriver organiseringen av DKS i stat, fylke og kommune, samt i utdannings- og kultursektor.

For kunstnerne er det viktig at det er mulig å finne frem i den jungelen som DKS er for mange.

Det er derfor viktig å bevare nasjonale ordninger for å søke produksjonsstøtte.

Vi ønsker sterkt at Kulturrådets midler til produksjon av scenekunst økes.

Dette er også den "potten" midler som har hatt størst antall søkere i forhold til bevilgede midler, og det vitner om at det finnes mange aktive skuespillere som genuint ønsker å bidra til innholdet i skolesekken.

Evalueringen stiller spørsmål ved at sekretariatet er lagt til ABM-utvikling.

ABM-utvikling har som formål å arbeide målrettet med utvikling innenfor kulturfeltet på tvers av etablerte faggrenser.

For Norsk Skuespillerforbund er det viktig at DKS sitt sekretariat ikke er knyttet opp mot en ren undervisningsinstitusjon. Med mindre Norsk Kulturråd kan overta sekretariatsfunksjonen, ønsker vi derfor å bevare dagens ordning.

DKS skal ikke være en subsidiering av skolens undervisningsplaner- men et unikt tilleggstilbud til våre barn slik at de også skal få oppleve en styrking av sin kulturelle kompetanse og sin kunstopplevelseskompetanse - og dermed sin utvikling som menneske.

Videreutvikling og styrking av DKS

På bakgrunn av St.meld. nr. 38 (2002-2003) Den kulturelle skolesekken, og behandlingen av denne i Stortinget, samt alle de erfaringene vi har gjort med satsingen på DKS så langt, mener Norsk Skuespillerforbund at det er tre viktige grunnpillarer som bør være sentrale fundament i en videreføring av DKS:

- 1) Den kulturelle skolesekken skal være for **alle** elever som bor i Norge -uavhengig av skolekommune og foreldrenes økonomi.
- 2) Den kulturelle skolesekken handler om møter mellom den enkelte elev og den **profesjonelle** kunsten og kulturen. Det ligger en viktig kvalitetssikring i dette.

- 3) Den kulturelle skolesekken skal realiseres i et **samarbeid** mellom skolesektoren og kultursektoren. Det er viktig å organisere DKS slik at dette ivaretas på best mulig måte, og vi opplever allerede en kontinuerlig utvikling av gode modeller for å sikre dette.

Den kulturelle skolesekken tilhører ikke kunstnerne.

Den tilhører ikke skolen.

Den tilhører barna!

Så la oss fortsette å styrke og utvikle den!

La oss få en rapport som gir oss de gode eksemplene som vi alle kan lære av.

Hvorfor fungerer den kulturelle nistepakken så godt i Møre og Romsdal?

Hva gjør de i Sandefjord ettersom Vestfold har fått til et helt unikt kulturløft i kommuner og skoler i Vestfold?

Og hvordan sikrer vi at kvaliteten blir så høy som overhodet mulig?

For bare det beste er godt nok i DKS.

Bare synd at "DKS-Effekten" er så vanskelig å måle! For hvordan evaluerer du konsekvensene av en kunstopplevelse i et barnesinn?

Agnete G. Haaland
Leder av Norsk Skuespillerforbund